

Konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor

Kvinnodiskrimineringskommittén, 41 mötet 30 juni – 18 juli 2008

Slutsatser från kvinnodiskrimineringskommittén

Finland

1. Kommittén behandlade Finlands femte och sjätte periodiska rapport (CEDAW/C/FIN/5 och CEDAW/C/FIN/6) vid sina 841 och 842 möten som hölls den 9 juli 2008 (se CEDAW/C/SR.841 och 842). Kommitténs lista på frågor finns i CEDAW/C/FIN/Q/6 och finska regeringens svar i CEDAW/C/FIN/Q/6/Add.1.

Inledning

2. Kommittén välkomnar konventionsstatens femte och sjätte periodiska rapporter, som är uppställda i enlighet med kommitténs riktlinjer för redigering av rapporter och som beaktar kommitténs tidigare slutsatser. Kommittén välkomnar vidare konventionsstatens skriftliga svar på de frågor som ställdes av arbetsgruppen som sammanträdde inför kommitténs möte samt dess muntliga presentation och den tilläggsinformation som gavs som svar på kommitténs muntliga frågor.

3. Kommittén välkomnar konventionsstatens delegation, som leddes av utrikesministeriets enhetschef för människorättsdomstols- och människorättsärenden och som bestod av representanter för olika ministerier och andra myndigheter samt en riksdagsman. Kommittén uppskattar den raka, öppna och konstruktiva diskussion som fördes med delegationen.

Positiva aspekter

4. Kommittén berömmar konventionsstatens lagstiftningsreformer som har till syfte att eliminera diskrimineringen av kvinnor och att främja jämställdheten mellan könen. Kommittén förhåller sig särskilt positivt till reformen från 2005 av lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män, genom vilken indirekt diskriminering förbjöds, kvotbestämmelsen utvidgades till att omfatta även organen för samverkan mellan kommunerna och bevisbördan ålades svaranden. Kommittén berömmar också konventionsstaten för att den år 2004 satte i kraft en likabehandlingslag som bildar en allmän ram för likabehandling i arbets- och näringslivet oavsett ras eller etnisk härkomst.

5. Kommittén välkomnar konventionsstatens åtgärder för att motverka handel med kvinnor och flickor. Här avses bland annat den nyligen preciserade nationella handlingsplanen mot människohandel, möjligheten att bevilja uppehållstillstånd till offer för människohandel och att Finland år 2006 ratificerade tilläggsprotokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, till Förenta Nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet.

6. Kommittén noterar med belåtenhet att 42 procent av riksdagsledamöterna och 60 procent av ministrarna i Finland är kvinnor. Andelarna hör till de högsta i världen.

7. Kommittén gratulerar konventionsstaten för dess internationella biståndsprogram och bilaterala samarbetsprogram som syftar till att främja och trygga kvinnornas rättigheter. Kommittén gratulerar

konventionsstaten också till dess nationella och internationella ambitioner att effektivisera genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet.

Viktigaste anledningar till oro och rekommendationer

8. Kommittén erinrar konventionsstaten om dess skyldighet att systematiskt och kontinuerligt sätta i kraft alla bestämmelser i konventionen och anser att konventionsstaten tills nästa periodiska rapport avges i första hand ska fästa uppmärksamhet vid de anledningar till oro som framförs i slutsatserna och rekommendationerna. Följaktligen uppmanar kommittén konventionsstaten att koncentrera sina genomförandeåtgärder till dessa områden och att rapportera om åtgärderna och resultaten i följande periodiska rapport. Kommittén uppmanar konventionsstaten att skicka de föreliggande slutsatserna till alla berörda ministerier samt till riksdagen och rättsväsendet för att säkerställa att de genomförs fullt ut.

Förnyandet av jämställdhetslagstiftningen

9. Kommittén noterar regeringens initiativ nyligen om att förnya jämställdhets- och likabehandlingslagstiftningen och att det har tillsatts en kommitté för att bereda reformens olika alternativ. Kommittén är dock oroad över att en sammanslagning av lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män och likabehandlingslagen kan minska den mångfacetterade kvinnodiskrimineringens synlighet som problem och följljaktligen försvaga skyddet av kvinnor. Kommittén är också oroad över att en sammanslagning av lagarna kunde leda till strykningar i anslagen avsedda för att främja jämställdheten mellan könen och orsaka ett behov av prioritering mellan olika diskrimineringsgrunder.

10. Kommittén uppmanar konventionsstaten att säkerställa att problemet med kvinnodiskriminering och dess mångfacetterade natur synliggörs och problemet beaktas tillräckligt i förnyandet och i slutresultatet av jämställdhets- och likabehandlingslagstiftningen. Kommittén rekommenderar också att det ska beviljas extra resurser till övervaknings- och uppföljningsmyndigheterna, särskilt till minoritetsombudsmannen och jämställdhetsombudsmannen för skötseln av eventuella nya ärenden.

Integrering av genusaspekten

11. Kommittén välkomnar konventionsstatens ambitioner att säkerställa integrering av genusaspekten redan i början av all lagberedning, budgetupställning och andra viktiga projekt. Vidare välkomnar kommittén att staten tillämpar genusbudgetering, men är oroad över att tillämpningen av integreringsstrategin i politik och program inom olika myndigheter på alla nivåer inte samordnas, följs upp eller övervakas ordentligt.

12. Kommittén rekommenderar att det på hög regeringsnivå byggs upp ett system med hyggliga resurser som aktivt tar ansvar för och en ledande roll i samordningen av genusaspektens integreringsstrategi i hela statsförvaltningens procedurer och program på alla förvaltningsnivåer, för att säkerställa en ordentlig uppföljning och utvärdering av resultaten. Kommittén uppmanar konventionsstaten att bygga upp ett sådant system också för att effektivt kunna öka kännedomen om konventionen på alla förvaltningsnivåer och -sektorer med syfte att främja rättslig och faktisk jämställdhet.

Konventionens och det fakultativa protokollets synlighet

13. Kommittén noterar att det finns information om konventionen och dess fakultativa protokoll på utrikesministeriets nätsidor. Kommittén är dock oroad över den allmänt bristande kunskapen om konventionen, om procedurerna som föreskrivs i dess fakultativa protokoll, med vilka kränkningar i

kvinnornas rättigheter kan uppmärksammas, om kommitténs allmänna rekommendationer som bindande tolkar konventionen och om kommitténs utlåtanden i ärenden som gäller enskilda besvär och undersökningar.

14. Kommittén rekommenderar att konventionsstaten i enlighet med sin skyldighet utgående från artikel 13 i konventionens fakultativa protokoll vidtar praktiska åtgärder för att göra konventionen och dess fakultativa protokoll allmänt känt, för att ge dem offentlighet och för att underlätta tillgång till information om de allmänna rekommendationerna och om kommitténs utlåtanden och rekommendationer i ärenden som gäller enskilda besvär och undersökningar.

Våld mot kvinnor

15. Kommittén noterar konventionsstatens olika åtgärder för bekämpning av våld mot kvinnor och flickor, såsom möjligheten att utfärda besöksförbud för personer i samma hushåll. Kommittén är dock alltjämt oroad över att våldet mot kvinnor är så allmänt, att så många kvinnor dör som offer för familjevåld, sexuella trakasserier, att det i Finland saknas en heltäckande strategi för bekämpning av all slags våld mot kvinnor och över bristen på ett effektivt institutionellt system för samordning, uppföljning och utvärdering av åtgärderna på regeringsnivå för att förhindra och hantera detta gissel. Kommittén är också bekymrad över att det språk som används i politiken om bekämpning av våld mot kvinnor är könsneutralt, vilket fördunklar den aspekten att detta våld är ett uttryck för diskriminering av kvinnor. Dessutom är kommittén bekymrad över att det nya förlikningssystemet kan leda till att kvinnor som har utsatts för våld på nytt blir offer för våld. Kommittén beklagar att varken antalet skyddshem, av vilka många har grundats av frivilligorganisationer och verkar på deras initiativ, eller deras sätt att fungera, är tillräckligt i relation till kvinnornas behov.

16. Kommittén uppmanar konventionsstaten att intensifiera sina åtgärder för att förhindra och uppmärksamma all slags våld mot kvinnor och flickor, inbegripet familjevåld, i enlighet med kommitténs allmänna rekommendation nr 19 och med den utfästelse som konventionsstaten har bekräftat i samband med MR-rådets universella periodiska översyn (A/HRC/WG.6/1/FIN/4, punkt 50). Vidare uppmanar kommittén konventionsstaten att i snabb takt lägga upp en heltäckande strategi eller ett handlingsprogram och att starta en kampanj för att förhindra och eliminera all slags våld mot kvinnor och flickor samt att bygga upp ett effektivt institutionellt system på ministernivå för att samordna, följa upp och utvärdera åtgärdernas effektivitet. Kommittén rekommenderar att konventionsstaten gör undersökningar och noggranna uppföljningar av hur lagen om medling vid brott och i vissa tvister genomförs, för att säkerställa att kvinnornas mänskliga rättigheter respekteras och främjas i medlingsprocessen och den inte leder till att förövarna undgår åtal. Kommittén uppmanar konventionsstaten att säkerställa att det finns tillräckligt många skyddshem för kvinnor som har utsatts för våld, med en yrkeskunnig personal och ordentliga ekonomiska resurser. Vidare rekommenderar kommittén att skyddshemmen ska tillämpa strikta sekretessrutiner för att hemlighålla offrens identitet och skyddshemmens läge. Kommittén uppmanar konventionsstaten att bemöda sig om att sexuella trakasserier blir belagda med straff.

Kvinnohandel och prostitution

17. Kommittén noterar att köp av sextjänster av offer för människohandel och koppleri har straffbelagts med en lagändring av år 2005, men beklagar att den periodiska rapporten inte ger några upplysningar om prostitutionsläget i landet, inklusive smygprostitutionen i massageinstitut. Kommittén är oroad över att de många handlingsplaner mot människohandel som har gjorts upp är bristfälligt samordnade.

18. Kommittén ber konventionsstaten att i följande periodiska rapport ge fullständiga upplysningar om den kvinnliga prostitutionen och rapportera om resultaten av den pågående

utredningen om kvinnoprostitution, också om den smygprostitution som förekommer i massageinstitut, och förete en bedömning av hur lagstiftningen på området till dess har genomförts. Konventionsstaten uppmuntras att fortsätta göra upp strategier och program för att förhindra kvinnor att prostituera sig och att sätta i gång rehabiliterings- och stödprogram för de kvinnor och flickor som vill sluta vara prostituerade, program som inkluderar information om alternativa utkomstvägar och stöd i övergångsskedet. Kommittén ber konventionsstaten intensifiera samarbetet med de aktörer som ansvarar för uppföljningen av handlingsplanerna mot människohandel, bland annat för samordningen med ursprungs- och transitländerna.

Stereotyper i medier och reklam

19. Kommittén är oroad över att medierna och reklamen i konventionsstaten innehåller allt mera pornografi och att en översexualiserad kvinnobild befäster rådande stereotyper av kvinnor som sexobjekt och försvagar flickornas självkänsla.

20. Kommittén uppmanar konventionsstaten att stärka strategierna för bekämpning av pornografi och sexualisering i medier och reklam samt att i följande periodiska rapport rapportera resultatet av arbetet. Kommittén ber konventionsstaten vidta föregripande åtgärder för att säkerställa att flickor och kvinnor i medieproduktionen och medietäckningen framställs odiskriminerat och på ett sätt som främjar en positiv flick- och kvinnobild och för att öka insikten i de här frågorna bland medieägare och övriga aktörer inom mediebranschen.

Jämlikt deltagande i det politiska och offentliga livet

21. Kommittén välkomnar det ökade antalet kvinnor i styrelserna för statligt ägda eller delägda bolag som resultat av åtgärderna i enlighet med regeringens jämställdhetsprogram. Kommittén beklagar dock alltjämt det låga antalet kvinnor i höga positioner särskilt inom den privata sektorn, inom vetenskapen och i diplomatkåren. Kommittén noterar bristen på statistik över hur invandrarkvinnor och kvinnor som hör till olika minoriteter deltar i det politiska och offentliga livet och i den akademiska världen.

22. Kommittén uppmanar konventionsstaten att kraftigare uppmuntra till att utnämna flera kvinnor till höga poster, särskilt inom den akademiska världen och på den privata sektorn. Kommittén rekommenderar att det tas i bruk föregripande åtgärder för att uppmuntra kvinnor att oftare söka sig till höga poster och uppmanar konventionsstaten att ta i bruk och effektivt genomföra temporära specialåtgärder i enlighet med artikel 4.1 i konventionen och med kommitténs allmänna rekommendation nr 25, med vilka kvinnors faktiska jämställdhet påskyndas. Kommittén uppmanar konventionsstaten att säkerställa att kvinnorepresentationen i politiska och offentliga organ återspeglar befolkningens mångfald fullt ut och att även invandrar- och minoritetskvinnor är representerade. Kommittén ber konventionsstaten att i följande periodiska rapport ge upplysningar om kvinnorepresentationen, inklusive representationen av invandrar- och minoritetskvinnor, i det politiska och offentliga livet, i den akademiska världen och i diplomatkåren.

Utbildning

23. Kommittén noterar med oro att förskolepedagogiken inte beaktar könsaspekten och att läroplanerna och läromedlen i allmänhet är könsneutrala. Vidare noterar kommittén med oro att sexuella trakasserier av flickor förekommer allmänt i skolorna och bristen på utbildning för lärarna att ta sig an problemet.

24. Kommittén ber konventionsstaten att grundligt se över läroplanerna och att ta i bruk könssensitiva läroplaner och undervisningsmetoder, med vilka man kan komma åt de strukturella och kulturella grunderna för diskrimineringen av kvinnor. Vidare ber kommittén att

undervisning i könsfrågor och könssensitivitet ska inkluderas som en oskiljaktig och väsentlig del i all lärarutbildning.

Sysselsättning

25. Kommittén är alltjämt oroad över kvinnornas ofördelaktiga ställning på arbetsmarknaden, som framgår av att arbetsmarknaden är starkt könsdifferentierad, såväl vertikalt som horisontalt. Kommittén är också oroad över att kvinnor alltjämt tjänar 20 procent mindre i lön än männen, att det i visstidsanställningar finns betydligt flera kvinnor än män, att kvinnor lagstridigt sägs upp på grund av graviditet och förlossning och att endast få män tar ut föräldraledighet.

26. Kommittén uppmanar konventionsstaten att prioritera en faktisk jämställdhet för kvinnor på arbetsmarknaden, för att fullt ut uppfylla kraven i artikel 11 i konventionen. Kommittén rekommenderar att konventionsstaten vidtar praktiska åtgärder, också tillfälliga specialåtgärder i enlighet med artikel 4.1 i konventionen och kommitténs allmänna rekommendation nr 25, med vilka både den vertikala och den horisontala könssegregationen på arbetsmarknaden kan elimineras och löneskillnaderna mellan könen avskaffas, såväl som åtgärder för att förhindra lagstridiga uppsägningar av kvinnor på grund av graviditet och förlossning. Kommittén rekommenderar vidare att konventionsstaten fortsätter strävandena att säkerställa samordningen mellan familje- och yrkesplikter och att främja en jämn fördelning av hem- och familjeplikterna mellan män och kvinnor, bland annat genom att ta fram incitament för att få flera män att ta ut föräldraledigt.

Flickors hälsa

27. Kommittén uttrycker sin oro över den försämrade mentala hälsan hos flickor, som bland annat tar sig uttryck i depression, ätstörningar och ökat bruk av alkohol och droger. Kommittén är särskilt bekymrad över det höga antalet självmord bland flickor.

28. Kommittén uppmanar konventionsstaten att vidta nödvändiga åtgärder för att råda bot på den försämrade mentala hälsan hos flickor, för att förhindra och bekämpa missbruk av alkohol och droger och för att förebygga självmord bland flickor. Kommittén rekommenderar också kampanjer i upplysnings- och undervisningssyfte riktade till flickor i puberteten, särskilt med hjälp av massmedier.

Invandrarkvinnor

29. Kommittén är oroad över att invandrarkvinnor fortsättningsvis utsätts för mångdubbel diskriminering, bland annat vid antagningar till utbildning, vid anställningar och i hälsovårdstjänsterna. Kommittén är särskilt oroad över invandrarkvinnornas höga arbetslöshetsgrad. Kommittén oroas också över att invandrarkvinnor kan vara särskilt utsatta för fattigdom och för all slags våld, bland annat familjevåld och könsstymning och att det är svårt för dem att få arbete som motsvarar deras utbildning, erfarenhet och kompetens.

30. Kommittén uppmanar konventionsstaten att kontinuerligt se över och noga följa upp konsekvenserna av lagstiftning och politik ur invandrarkvinnornas synpunkt, för att vid behov effektivt kunna korrigerat läget så att det möter dessa kvinnors behov. Detta innebär att könsaspekten ska beaktas klart och tydligt i regeringens invandrapolitiska program. Vidare uppmanar kommittén konventionsstaten att regelbundet och täckande utreda diskrimineringen av invandrarkvinnor, att samla statistik om deras ställning på arbetsmarknaden, inom utbildningen och hälsovården och om de former av våld de eventuellt utsätts för och att i följande periodiska rapport ge närmare information om dessa frågor.

Romska kvinnor

31. Kommittén noterar konventionsstatens åtgärder för att förbättra de romska kvinnornas medvetenhet om sina rättigheter och deras integration i det finländska samhället, men är alltså oroad över att dessa kvinnor ständigt utsätts för mångdubbel diskriminering, både könsrelaterad och på grund av etnisk härkomst. Detta tar sig uttryck i hög arbetslöshet, svårigheter att få service och intern diskriminering inom det romska samhället.

32. Kommittén uppmanar konventionsstaten till effektiva åtgärder med syfte att eliminera diskrimineringen av romska kvinnor och att förbättra deras möjligheter att åtnjuta mänskliga rättigheter. Kommittén uppmanar konventionsstaten att ta till föregripande åtgärder för att förhindra diskrimineringen av romska kvinnor, såväl inom det romska samfundet som i hela samhället, att bekämpa det våld de utsätts för och att öka deras medvetenhet om tillgången till socialservice och rättsskyddsmedel samt att intensifiera åtgärderna för att göra de romska kvinnorna medvetna om sin rättighet till jämställdhet och likabehandling. Kommittén ber konventionsstaten i följande rapport ge uppgifter om situationen för kvinnor som hör till etniska minoriteter, däribland om deras tillträde till utbildning, arbete och hälsovård och om verkningar och resultat av de åtgärder, med vilka man har försökt förbättra kvinnornas ställning på dessa områden, och om hur läget har utvecklats.

Samiska kvinnor

33. Kommittén är medveten om att konventionsstaten har riktat mera stödåtgärder till de samiska kvinnorna i anslutning till social- och hälsovårdstjänsterna och att kommunerna i samråd med Sametinget har lagt upp ett program för att genomföra åtgärderna, men är dock oroad över att samiska kvinnor alltså utsätts för mångdubbel diskriminering, bland annat genom att de har svårt att få ordentlig hälsovård, eftersom det är brist på läkare i norra Finland. Kommittén noterar särskilt att könsaspekten inte beaktas i samepolitiken och att de samiska kvinnornas representation är otillräcklig både i samiska sammanhang och på riksplanet.

34. Kommittén uppmanar konventionsstaten att säkerställa att det ordnas ordentliga tjänster inom social- och hälsovården för de samiska kvinnorna, medräknat tjänster för den reproduktiva hälsan. Kommittén ber att konventionsstaten säkerställer att könsaspekten integreras i all politik och i alla program som hänför sig till samerna. Kommittén uppmanar konventionsstaten att ta fram åtgärder för att avskaffa all slags diskriminering av och våld mot samiska kvinnor, och att göra det i ett förebyggande samarbete med det samiska samfundet och att lägga upp planer för en högre representation av kvinnor i samiska sammanhang och i hela samhället.

Kvinnor med funktionsnedsättningar

35. Kommittén är oroad över att kvinnor med funktionsnedsättningar diskrimineras mångdubbelt, bland annat vid antagningar till utbildning, vid anställningar, i hälsovårdstjänsterna och i skyddet mot våld, och att de inte betraktas som en specialgrupp med särskilda behov. Kommittén beklagar att konventionsstaten inte har gett tillräckligt med statistiska och andra uppgifter om sociallagstiftningens och socialpolitikens verkningar för kvinnor med funktionsnedsättningar, eller om våld de utsätts för.

36. Kommittén uppmanar konventionsstaten att intensifiera sina åtgärder för att eliminera diskrimineringen av kvinnor med funktionsnedsättningar, att bekämpa våld mot dem och att erkänna dem som en specialgrupp med särskilda behov. Kommittén uppmanar konventionsstaten att skrida till effektiva åtgärder för att integrera kvinnor med funktionsnedsättningar i det finländska arbetslivet och att regelbundet och täckande utreda

diskrimineringen av dem, att föra statistik över deras ställning på arbetsmarknaden, i utbildningen och inom hälsovården och om all slags våld mot dem och att i följande periodiska rapport ge närmare upplysningar om dessa frågor.

Riksdagen

37. Det primära ansvaret för att konventionens förpliktelser fullföljs av konventionsstaten fullt ut ligger hos regeringen och regeringen är också särskilt förpliktad att rapportera om genomförandet. Kommittén vill ändå betona att konventionen binder alla statliga organ och uppmanar konventionsstaten att vid behov och i enlighet med nationella procedurer uppmantra riksdagen till åtgärder för att fullgöra dessa slutsatser och för regeringens följande konventionsenliga rapporteringsprocess.

Uppföljning av Pekingdeklarationen och handlingsplanen och av millenniemålen

38. Kommittén uppmanar konventionsstaten att i fullföljandet av sina konventionsenliga förpliktelser fortsätta genomföra Pekingdeklarationen och handlingsplanen, med vilka konventionens bestämmelser har fastställts, och ber staten om närmare information i denna fråga i följande periodiska rapport.

39. Kommittén betonar också att det är nödvändigt att konventionen i sin helhet fullföljs effektivt för att millenniemålen ska kunna nås. Kommittén uppmanar till integrering av könsaspekten och till att synligt beakta konventionens bestämmelser i all verksamhet som syftar till att millenniemålen ska nås och ber konventionsstaten att ge närmare information i denna fråga i följande periodiska rapport.

Ratificering av andra fördrag

40. Kommittén noterar att staterna genom att följa de nio viktigaste internationella instrumenten om mänskliga rättigheter¹ kan förbättra kvinnornas möjligheter att åtnjuta sina mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på livets alla områden. Därför uppmantrar kommittén Finland att överväga ratificering av de instrument som Finland ännu inte är part i, dvs. Internationella konventionen om skydd av gästarbetares och deras familjers rättigheter; Konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden; och Konventionen för funktionshindrade personers rättigheter.

Informationsspridning

41. Kommittén ber att dessa slutsatser ska få en bred spridning i Finland för att alla, inklusive statliga myndigheter, politiker, riksdagsledamöter och organisationer för kvinnor och för mänskliga rättigheter ska bli medvetna om de åtgärder som har vidtagits eller som alltjämt krävs för att full rättslig och faktisk jämställdhet mellan kvinnor och män ska nås. Kommittén ber konventionsstaten intensifiera spridningen av konventionen, dess fakultativa protokoll,

---

¹ Internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter; Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter; Internationella konventionen om avskaffande av alla former av rasdiskriminering; Konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor; Konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning; Konventionen om barnens rättigheter; Internationella konventionen om skydd av gästarbetares och deras familjers rättigheter; Konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden; och Konventionen för funktionshindrade personers rättigheter.

kommitténs allmänna rekommendationer, Pekingdeklarationen och handlingsplanen samt resultaten från FN:s 23 specialsession "Kvinnor 2000: Jämställdhet, utveckling och fred", särskilt till kvinnoorganisationer och organisationer för mänskliga rättigheter.

Uppföljning av slutsatserna

42. Kommittén ber konventionsstaten att inom två år inkomma med detaljerade skriftliga upplysningar om hur rekommendationerna i punkt 16 har genomförts.

Tidsfrist för följande rapport

43. Kommittén ber konventionsstaten i sin följande periodiska rapport i enlighet med artikel 18 i konventionen besvara de frågor som väckt oro i dessa slutsatser. Kommittén uppmanar konventionsstaten att inkomma med sin sjunde periodiska rapport inom den givna tidsfristen i oktober 2011.